

“मीठे बच्चे- बाबालाई आफ्नो अवस्थाको समाचार खुल्ला दिलले देऊ, खुल्ला र सच्चा दिलमा नै बाबाको याद टिक्न सक्छ।”

प्रश्न:- यस समय सानो-ठूलो सबैको वानप्रस्थ अवस्था भए पनि तिमी कुन चाहिं बोल मुखबाट बोल्न सक्दैनौ?

उत्तर:- बाबा, चाँडै गर्नुहोस्, अब हामी घर जाऔं, यहाँ त धेरै दुःख छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले यस्तो कहिल्यै भन्न सक्दैनौ किनकि तिमी अहिले ईश्वरको सम्मुख बसेका छौ। अहिले तिमीलाई शीतल गोद मिलेको छ। यो समय तिमी सर्वश्रेष्ठ बनिरहेका छौ। सत्ययुगमा डिग्री कम हुन जान्छ। दैवी सन्तान बन्छौ, ईश्वरीय होइन। त्यसैले तिमीले हतार गर्न सक्दैनौ।

गीत:- तुम्हारे बुलाने को जी चाहता है...

ओम् शान्ति। मीठा प्यारा बोलाउनेवाला बच्चाहरूले अब चिन्यौ। भक्तले भगवानलाई बोलाउँछन्। अब तिमी भक्त त ठहरिएनौ। तिमी हौ बच्चा। बच्चाहरू त याद पनि गर्छन्। लेख्छन् पनि- बाबा, हामी सम्मुख सुन्न चाहन्छौं। निमन्त्रणा दिइरहन्छन्- बाबा, हजुर सँग सम्मुख सुनौं। अब सिवाए ब्रह्मा मुख डायरेक्ट सुन्न त मुश्किल छ। बच्चाहरू जान्दछन्- बाबा कल्प पहिला जस्तै आउनु भएको छ। ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण कुल भूषण नाम कति राम्रो दिइएको छ। ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू त धेरै छन्। उनीहरूलाई ज्ञान मिलेको छ। परमपिता परमात्मा त ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै सुखका सागर पनि भनिन्छ। गायन पनि छ- दुःख हर्ता, सुख कर्ता। यो त शिवबाबा नै हुनुहुन्छ। नाम कति भिन्न-भिन्न दिएका छन्। गायन त धेरै छ नि। गाउँछन्- हर-हर अर्थात् दुःखलाई हर। भगवानको लागि नै गाउँछन्। तर भगवानलाई नचिनेको कारण ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई भनिदिन्छन्। देव-देव महादेव। शिवलाई बिर्सिएर शंकरलाई भनिदिन्छन्- हर-हर महादेव...। ब्रह्मा र विष्णुलाई महादेव भनिदैन। उनीहरू त दुवै स्थूल पार्टमा आउँछन्। शंकर सूक्ष्मवतनमा नै रहन्छन्। दुःख हर्नेवाला पतित-पावन त एक निराकार भगवान् हुनुहुन्छ। शंकरलाई पतित-पावन भनिदैन। महिमा सारा एकको हो। विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण वा राधा-कृष्ण हो जसको भिन्दाभिन्दै जन्म हुन्छ। विष्णु अवतरणको पनि गायन छ। चतुर्भुज देखाउँछन्। तर यो कसैलाई पनि थाहा छैन- पहिला लक्ष्मी-नारायण स्वर्गमा प्रिन्स-प्रिन्सेज राधा-कृष्ण बन्छन्। यो तिमी नै जान्दछौ। यो पनि जान्दछौ- मायाको धेरै ठूलो तुफान सूक्ष्ममा आउँछ। मायाले भुलाइदिन्छ। धेरै तुफान आउँछ। कुनै पनि कुरा खुल्ला दिलले बच्चाहरूले सोध्दै गरे भने प्रश्नको उत्तर मिल्न सक्छ। तुफान पनि अनेक प्रकारका आउँछन्। स्वप्न, छी- छी विकल्प अनेक प्रकारका आउँछन्। आँधी, तुफानलाई भनिन्छ। अब यिनी ब्रह्मा त नामीग्रामी छन्। बाँकी बाबाले प्रवेश गर्नुभएपछि पनि धेरै प्रख्यात हुनु भएको छ। जस्तो-जस्तो मानिसहरूको देश त्यस्तै भेष पनि हुन्छ। अहिले त हेर कोही लुलो-लंगडो, कोही कुब्जा, कसैको आँखा हुँदैन। वहाँ त नेचुरल ब्युटी (प्राकृतिक सुन्दरता) हुन्छ किनकि पाँच तत्त्व पनि सतोप्रधान हुन्छ। त्यसैले यो ज्ञान सम्मुख सुन्नको लागि बच्चीहरूले बोलाउँछन्। गीतहरूमा पनि केही न केही ठीक छ। जस्तो देवता धर्म प्रायःलोप भएको छ फेरि पनि मन्दिर यादगार त छ नि। यादगार सबै धर्मवालाहरूको छ। यो तिमी बच्चाहरू नै सम्झन्छौ, अवश्य पनि उच्चभन्दा उच्च एक निराकार भगवानलाई भनिन्छ। उहाँको नै गायन

छ, हो पनि संगमयुग, जसमा आत्माहरू र परमात्मा मिल्छन्। आत्माहरू त धेरै छन् नि। वृद्धि हुँदै रहनेछ। अहिले तिमी बच्चा सम्मुख सुनिरहेका छौ, अरूको पनि दिल हुन्छ सम्मुख सुन्ने। यहाँ आउन सक्दैनन्। बाँधेली छन्। अरू कुनै पनि सत्सङ्गहरूमा जान कहिल्यै कसैलाई रोकिदैन। बम्बईमा गीता सुनाउँछन्, कुनै पनि धर्मवालाहरू जान सक्छन्। फिस लाग्दैन। भिन्न-भिन्न गुरुको पासमा गइरहन्छन्, कहींबाट सहज बाटो मिल्छ कि भनेर। मुक्ति र जीवन मुक्तिको मार्गको बारेमा कसैलाई थाहा छैन, त्यसैले धेरै खोज्छन्। यहाँ त कुनै गुरु-गोसाईं छैन। ब्रह्माकुमार र कुमारीहरू, बस। महात्मा कोही छैन। जस्तो तिमी छौ त्यस्तै यिनी (दादा) छन्। फरक केही छैन। भेष आदिमा कुनै फरक छैन। यो शल आदि पनि कहिले उतारिदिन्छु। तर ड्रामाअनुसार यो अफिशियल ड्रेस जस्तै हो। ड्रेसलाई त देख्नु छैन। बुद्धि शिवबाबा तर्फ जान्छ। अरू सबै मनुष्यहरूले शरीरलाई देख्नेछन्। तिमी आफ्नो शरीरलाई पनि भुल्छौ र यो दादाको शरीरलाई पनि भुल्छौ। देही-अभिमानी बन्नु छ। यिनको शरीरलाई याद गर्नु छैन। शिवबाबा यिनीद्वारा हामीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ। उहाँ नै ज्ञानका सागर (नलेजफुल), त्रिकालदर्शी हुनुहुन्छ। आदि-मध्य-अन्तको रहस्य यो समय बसेर सुनाउनुहुन्छ।

वृद्धाहरूको लागि पनि धेरै सहज छ। ती स्कुलहरूमा त वृद्धाहरूले केही बुझ्न सक्दैनन्। यो सबैको लागि सहज छ। बाबा यति मात्र भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। जसरी मनुष्य मर्ने अवस्थामा छ भने मन्त्र दिन्छन्— राम-राम भन, यो भन। धेरैजसो वानप्रस्थ पछि नै गुरुको मन्त्र लिन्छन्। तर बाबा त अहिले भन्नुहुन्छ— सारा दुनियाँको विनाश हुनु छ। बूढा, जवान, ठूला, साना सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। यस्तो त अरू कसैले भन्न सक्दैन। भन्नेछन्— सबैको मृत्यु ल्याउन तैयार भएका छौ कि के हो? हो, मृत्यु त सबैको हुनु नै छ। कसै-कसैले भन्छन्— बाबा, यहाँ अझै कहिले सम्म रहनेछौं, हामी चाँडै जाऔं? यहाँ धेरै दुःख छ। पछि गएर यस्तो-यस्तो पनि भन्नेछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो किन भन्छौ? अरे, यो समय त तिमी ईश्वरको सम्मुख छौ। फेरि त कला घट्दै जान्छ। गएर दैवी सन्तान बन्छौ। अहिले यो शीतल गोद राम्रो छ। वहाँ (स्वर्ग) त हुने नै छ शीतल। तर यहाँ त तातोलाई पनि शीतल बनाइन्छ, त्यसैले त्यो राम्रो हुन्छ। यस्तो होइन— अब छिटो गर्नुहोस्। अहिले त हामी उच्चभन्दा उच्च छौं। नामाचार नै सारा यस समयको हो। देलवाडा मन्दिर पनि यो समयको हो। सारा सृष्टिका आत्माहरूको दिल लिनेवाला हुनुहुन्छ— बाबा। दिलवाला मन्दिर सबैको लागि हो। आत्मा शरीरद्वारा पुकार्छ— बाबा, आउनुहोस्, आएर हामीलाई नयाँ बनाउनुहोस्, हामी पुराना भएका छौं। आत्मा र शरीर दुवै पुराना छन्। आत्मा बुद्धिहीन अन्धो बनेको छ। मनुष्यहरूलाई त अन्धा भनिदैन। आँखा त छन् नि। तर बुद्धि अन्धो छ। आत्मामा जुन बुद्धि छ याद गर्ने, त्यो बिल्कुलै भुलिसकेको छ। गोपिनीहरूले कोही कहाँबाट कोही कहाँबाट बोलाउँछन्। बाँधेली गोपिकाहरू सानो-सानो गाउँहरूबाट बोलाइरहन्छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— बच्चे, सत्ययुगमा गृहस्थ आश्रम थियो, पवित्र थियो। अहिले त विषको लागि कति हैरान गर्छन्। यो बुझ्दैनन्— यहाँ निर्विकारी बनाइन्छ। निर्विकारी बनेपछि फेरि के बनिन्छ— त्यो पनि थाहा छैन। संन्यासीहरू पनि पवित्र बन्नको लागि भाग्छन्। तर तिनीहरूलाई यो थाहा छैन, हामी पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँमा जान्छौं। यी कुरालाई तिनीहरू मान्दै मान्दैनन्। यो समयमा यति दुःख छ, त्यसैले सम्झन्छन् यसबाट मुक्ति अथवा मोक्ष नै ठीक छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— ड्रामामा मोक्ष कसैलाई पनि मिल्दैन। अहिले तिमीलाई थाहा छ। बाबा भन्नुहुन्छ—

२०७५ श्रावण ४ शुक्रबार २०-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

मात्र यति याद गर ८४ जन्म पूरा भयो, अब बाबा आउनु भएको छ लैजानको लागि। बाबालाई याद गरेनौ भने तुफान धेरै लाग्छ। विवेकले पनि भन्छ— निरन्तर याद गर्न धेरै मुश्किल छ। बाबा त भन्नुहुन्छ— तिमी कर्मयोगी हो। तर देखिएको छ कर्म गर्ने समय याद गर्न विर्सिन्छ। यस्तो अवस्था प्राप्त गर्न समय लाग्छ। यसको लागि धेरै पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। कलेजमा पुरुषार्थी बच्चाहरूलाई रात दिन पढ्ने शौक रहन्छ। कोशिश गर्छन् सरकारबाट छात्रवृत्ति (स्कलरशिप) लिन। धेरै कोशिश गर्छन्। फेरि धेरै खुशी हुन्छन्। यहाँ पनि बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी राम्रो सँग पढेर स्कलरशिप प्राप्त गर। पहिला-पहिला तख्त-नशीन बन। दौड लगाउनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ— अहिले बाबा सम्मुख बस्नु भएको छ। डायरेक्ट यो रथमा बसेर बच्चे-बच्चे भनेर कुरा गर्नुहुन्छ। ब्रह्माको तन त निर्धारित छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आत्माहरू सँग कुरा गर्छु। तिमी पुकाश्या— बाबा, आउनुहोस्। अब म आएको छु। तिमी आत्माहरू पनि निराकार छौ। म पनि निराकार छु। तिमीले भक्तिमार्गमा भिन्न-भिन्न नाम, रूप, देश, काल धारण गरेर याद गर्दै आयौ। अब सम्मुख तिमी सँग कुरा गरिरहेकोछु। तिमीलाई त आफ्नो शरीरको आधार छ। मलाई यो शरीर लोनमा (ऋण) लिनु पर्छ। बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— अब यो पुरानो चोला छोड्नु छ। नाटक पूरा भयो, अब निरन्तर बाबालाई याद गर्ने कोशिश गर। यदि अरू केही याद आइरह्यो भने फेरि सजाय खानु पर्छ। जति हुनसक्छ अरूको याद निकालिदेऊ। यात्रामा जाँदा बुद्धिमा त्यही याद रहन्छ। बस, हामी श्रीनाथ द्वारे जान्छौं। तिमी हो सच्चा रूहानी यात्रा। आत्माले परमात्माको साथ योग लगाउँछ। फेरि शरीर निर्वाह अर्थ कर्म गर्नको लागि यहाँ आउने-जाने गर्छ। जहाँ भए पनि यादमा रहनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ भगवान् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, उहाँ त पिता हुनुहुन्छ र पिताबाट त वर्सा मिल्छ। सर्वव्यापी भन्नाले कुनै अर्थ नै लाग्दैन। बाबाले त वर्सा दिनु पर्ने हुन्छ। उहाँलाई यो आश रहँदैन— मलाई वर्सा मिल्नु छ। आशा रहन्छ— बच्चाहरूलाई वर्सा दिनु छ। यो बाबाको पनि दिलमा छ— मैले वर्सा दिनु छ। बाबा र बच्चाको सम्बन्ध छ। बच्चाहरूले वर्सा लिनु छ, बाबाले दिनु छ। बाबा फेरि के लिनुहुन्छ! उहाँले दिनु पर्ने हुन्छ। सच्चा आत्मा सँग साहेब राजी हुनुहुन्छ, त्यसैले कति सच्चा बन्नु पर्छ। तर सबै बच्चा त हो नि, त्यसैले वर्सा दिनेवाला बाबालाई याद गर्नु पर्छ। कच्चा बच्चाहरूलाई याद रहँदैन। शरीर निर्वाह अर्थ कर्म त गर, अनि फुर्सदको समयमा बाबालाई याद गर। यादको यात्राको रजिस्टर तिमी ठीक हुँदै गयो भने खुशी रहनेछ। मनुष्यलाई जुन बानी पर्छ त्यो वृद्धि हुँदै जान्छ। बुद्धिमा रहनु पर्छ हाम्रो ८४ जन्म पूरा भयो। अब नाटक पूरा भयो। अब हामी जानेछौं आफ्नो घर त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। गीतामा पनि दुई पटक मन्मनाभव लेखिएको छ। केही-केही कुरा पीठोमा नून जस्तो छ।

अन्य धर्मवालाहरूको कुनै चित्र आदि हँदैन। तिमी चित्र छ। ब्रह्माको पनि अजमेरमा चित्र छ। ब्राह्मणहरू पनि धेरै प्रकारका छन्। भिन्न-भिन्न नाम राखेका छन्। भाषाहरू हेर कति छन्! बच्चाहरू जान्दछन्— हाम्रो राजधानीमा एउटै भाषा हुन्छ। त्यहाँको भाषा नै अर्कै हुन्छ। संस्कृत आदि हुँदैन। बच्चीहरूले त्यहाँको भाषा आदि सुनाउँथे। अब तिमी बच्चाहरूलाई खुशी हुनु पर्छ। हामी राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। फेरि त्यहाँ आफ्नो भाषा हुन्छ। यहाँको भाषा त्यहाँ हुन सक्दैन। ड्रामामा भए अनुसार फेरि त्यही आफ्नो महल आदि बनाउनेछौ। कल्प पहिला जस्तै। यहाँ यो ब्रिटिश गवर्मेन्टले न्यु दिल्ली बनायो नि। तिमीलाई थाहा छ हामी दिल्ली नाम राख्दैनौं। यो पुरानो दुनियाँ त खत्तम हुनु छ। हामीलाई नयाँभन्दा नयाँ दुनियाँ चाहियो।

२०७५ श्रावण ४ शुक्रबार २०-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

त्यहाँ त हीरा-जुहारतको महल बन्छन्। अहिले त ती महल छैनन्। बुद्धि भन्दछ— हामी धेरै राम्रो महल बनाउनेछौं। यो त छी-छी दुनियाँ हो। आपसमा यस्ता-यस्ता कुरा गर्नु पर्छ। बहिनीजी, भाइजी हामी त जान्छौं फेरि आएर आफ्नो राजधानी सम्भाल्नेछौं। यस्ता पोशाक लगाउनेछौं। पहिला गहना आदि सबै सच्चा लगाउँथे। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा कति गहना आदि हुन्छ। शिवको मन्दिर कस्तो होला? शिवलिङ्ग पनि हीराको बनाउँथे। यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा हो। हाम्रो शिवबाबाको मन्दिरलाई बारम्बार मुसलमानहरूले आएर लुटेका हुन्। जुन भक्तिमार्गको सुरुमा बनाइएको थियो। तिमीलाई थाहा छ द्वापरयुग देखि शिवबाबाको मन्दिर बनेका हुन्। आफू नै पूज्यबाट फेरि पुजारी बन्छन्। पहिला-पहिला सोमनाथको मन्दिर बनेको हो। सोमरस भनिन्छ ज्ञानलाई। ज्ञान दिनेवाला बाबा हुनुहुन्छ, जसद्वारा तिमी धनवान् बन्छौ। फेरि त्यही धनबाट तिमी बाबाको मन्दिर बनाउँछौ। पूजा पनि त हुन्छ नि। घर-घरमा मन्दिर बनाउँछन्। तिमीलाई थाहा छ जब भक्ति मार्ग सुरु हुन्छ तब फेरि हामी पुजारी बनेर मूर्ति आदि बनाउँछौं। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— हामी अहिले आशिक (प्रियतमा) बनेका छौं माशुक (प्रियतम) परमात्माका, उहाँ सँग वर्सा लिनको लागि। उनीहरू विकारको लागि आशिक हुन्छन्। यो फेरि आत्मा परमात्मा मासुकको आशिक हुन्छ। देख्छौ— सबै भक्त उहाँलाई याद गर्छन्। उहाँ मासुकको महिमा धेरै ठूलो छ! आशिकहरू जो पतित बनेका छन् उनीहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ। आत्मा नै पतित, आत्मा नै पावन बन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, मस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) छात्रवृत्ति लिनको लागि राम्रो सँग पढ्नु छ, तख्तनशीन बन्नको लागि दौड लगाउनु छ। कर्म गर्दा यादमा रहनु छ।
- २) हामी रूहानी यात्रामा छौं, त्यसैले अरू सबैको याद बुद्धिबाट निकालेर बाबाको यादमा निरन्तर रहनु छ। यादको रजिष्टर ठीक राख्नु छ।

वरदानः— आत्मिक शक्तिद्वारा टाढा बसेका आत्माहरूलाई समीपताको अनुभव गराउने मास्टर सर्वशक्तिमान भव

जसरी विज्ञानको साधनद्वारा टाढाको हरेक वस्तु नजिक अनुभव गर्न सकिन्छ, त्यस्तै दिव्य बुद्धिद्वारा टाढाको वस्तु नजिक अनुभव गर्न सक्छौ। जसरी साथै बस्ने आत्माहरूलाई स्पष्ट देखिन्छ, बोलिन्छ, सहयोग दिइन्छ वा लिइन्छ, त्यस्तै आत्मिक शक्तिद्वारा टाढा बसेका आत्माहरूलाई समीपताको अनुभव गराउन सक्छौ। केवल यसको लागि मास्टर सर्वशक्तिमान, सम्पन्न र सम्पूर्ण स्थितिमा स्थित होऊ र संकल्प-शक्तिलाई स्वच्छ बनाऊ।

स्लोगनः— आफ्नो हरेक संकल्प, बोली र कर्मद्वारा अरूलाई प्रेरणा दिने आत्मा नै प्रेरणामूर्त हो।